

**ΠΟΙΚΙΛΑ
ΚΑΙ
ΠΕΡΙΕΡΓΑ**

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου

Ἵταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐδίκαζε τὶς διαφορὰς τῶν ὑπηκόων του, συνήθιζε νὰ κλείνῃ μὲ τὸ δάκτυλό του τὸ ἕνα του αὐτί, σὲ ὄλο τὸ δίδωσιμα, σὲ ὅποιο μιλῶσε ὁ κατήγορος. Σὲ κάποιον ποὺ εἶχε τὴν περιέργεια νὰ τὸν ρωτήσῃ μὴ μὲρα, γιὰτὶ κλείνει τὸ ἕνα του αὐτί, ἀπάντησε γελῶντας πονηρῶς: — Γιὰτὶ φυλάω τὸ ἄλλο γιὰ τὸν κατηγορούμενο...

***

Ἡ μακροβιότης τῶν γάτων

Ὅλοι μας ξέρουμε πὼς ἡ γάτες δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν περισσότερο ἀπὸ δέκα ἕως δέκα πέντε χρόνια, τὸ πολὺ... Ἐν τούτοις σύμφωνα μὲ τὸν περίφημο ἄγγλο φυσιοδίφη Λόνεργ, εἶνε πολλὸ μεγαλύτερο τὸ ὄριο τῆς ἡλικίας τῶν γάτων. Ὁ ἴδιος διηγεῖται πὼς ἔχει μὴ γὰτὰ ἢ ὅποια ζῆ σὲ σπῆτι του ἐδῶ καὶ τριανταπέντε χρόνια!.. Μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν εἰκοσι ὀcho χρόνων γεννοῦσε κανονικῶτατα ὑπολογίζεται δέδοι ἢ ἔχει γεννήσει μέχρι σήμερα περισσότερα ἀπὸ 300 γατάκια!.. Ὁ Μαθουδάλας ἀπὸς τῶν γάτων ἔχει ἀκόμα ὅλη τὴ διάθεσιν νὰ ζῆσιν ποῖος ἔβρει πῶσα χρόνια!.. Τρώγει περίφημα, μὲ πολλὴ μεγάλη ὄρεξιν... καὶ δὲν ἀφήνει ποτέ τι γιὰ ποντίκι σὲ σπῆτι..

***

Περπατώντας μὲ τὰ... χέρια!

Νεώτατος Ἀμερικανὸς ἀκροβάτης συνέλαβε τὸ σχέδιο νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὴν Βασιγιάννα σὴν Νέα Ὑόρκη, βαδίζων ὄχι μὲ τὰ πόδια... ἀλλὰ μὲ τὰ χέρια. Τὸ σχέδιό του ἐπέτυχε πληρότατα. Τὸ ταξεῖδι αὐτὸ ἐπραγματοποιήθη πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ ὁ τολμηρὸς ἀπὸς ἀκροβάτης ἐβρίσκειται πολλὴ καλὰ εἰς τὴν ἕξειαν του, ὁκοπεῶν νὰ ἐπαυαλάβη παρόμοια ταξεῖδια καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀμερικῆς!..

***

Τὰ ψηλότερα βουνὰ

Ἡ ὑψηλότερος κορυφὴ τῶν βουνῶν καὶ οἱ πέντε ἡπείρουσ τοῦ κόσμου εἶναι: Στὴν Ἀσία: τὸ Γεωργιακὰ, σὲ 11,840 μέτρα ὕψος. Στὴν Ἀμερικὴ: ἡ Ἀκομάδα 6.970 μέτρα ὕψος. Στὴν Ἀφρικὴ: τὸ Καλιμάντζαρο 6.100 μέτρα ὕψος. Στὴν Εὐρώπῃ: τὸ Λευκὸν Ὄρος 4.810 μέτρα ὕψος, καὶ Στὴν Ὠκεανία: ἡ Μωνα-κία 4.253 μέτρα ὕψος. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ εἶνε: Στὴν Εὐρώπῃ: ὁ Βόλγας 3.500 χιλιόμετρα μῆκος. Στὴν Ἀσία: ὁ Ὄβρις 5.200 χιλιόμετρα μῆκος. Στὴν Ἀφρικὴ: ὁ Νεῖλος 5.940 χιλιόμετρα μῆκος, καὶ Στὴν Ἀμερικὴ: ὁ Μισσισιπῆς 6.530 χιλιόμετρα μῆκος.

***

Σκυλὶ μπιμπλό.

Τὸ μικρότερο σκυλὶ τοῦ κόσμου βρίσκειται σὴν Ἰαπωνία καὶ ἀνήκει σὸν Μικάδο, ὀπλαδὴ σὸν Ἀυτοκράτορα τῆς Ἰαπωνίας. Εἶνε ἕνα χροῖτωμένο μικροσκοπικὸ καὶ κατὰξανθὸ σκυλλάκι, ποὺ μὲ ὄλον εἶτι ἔχει κλείει τὰ 8 χρόνια τῆς... ἡλικίας του... δὲν ζυγίζει μ' ὄλα τὰτα πάρα πᾶνω ἀπὸ... 100 δράμια!..

***

Πὼς νὰ διατηρεῖται τὴν ὄρασί σας.

- 1) Ἀποφεύγετε τὴν ἀπότομη μεταβασιν ἀπὸ τὸ φῶς σὲ σκοτάδι.
- 2) Μὴ διαβάετε τὸ βιβλίον μὲ λίγο φῶς.
- 3) Μὴ κοιμάσθε ποτὲ στραμμένους πρὸς τὸ παράθυρο.
- 4) Μὴν γράφετε ποιὲ ἐξω σὸν ἥλιο, ἔστω καὶ ἂν βρισκόσαστε σὲ σκιά.
- 5) Ἄμα αἰσθανθῆτε πὼς κορυδίστηκαν τὰ μάτια σας, ἀφήστε ἀμέσως τὴν ἐργασίαν καὶ ἀναπαύσθε λιγάκι, κλείνοντες τὰ βλέφαρα.

***

Δέντρο ποὺ σφυρίζει.

Στὴ Νότιο Ἀφρικὴ κοντὰ σὴν πόλι Νούγκ, ἀνεκαλύφθη τελευταία ἕνα δέντρο τὸ ὅποιο μόλις φουσήει λιγάκι ὁ ἀνεμος,

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ Ἰουλία Λεσπινὰς πρὸς τὸν κ. ντὲ Μορά.

Κυριακὴ βράδυ, 1η Αὐγούστου 1773.

«... Εἶθε πάρα πολλὴ εὐγενής· τόση καλωσύνη ἐκ μέρουσ σας ποὺ κάνει ἐντόπιωσιν· εἶνε ὑπέροχο νὰ δοκιμάζῃ κανεὶς μὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὅποιαν δὲν ἐπεριμένε, καὶ ποὺ προξενεὶ χαρὰ ὅτι τὴν ὀφείλω τὴν εὐχαρίστησιν αὐτὴ σ' ἕνα γενναῖο κίνημα τῆς ψυχῆς σας. Ἐπῆρα τὸ γράμμα σας τῆς 18ης. Βλέπω ὅτι ποὺ γράφετε συχνότερα ἀπὸ πρὶν καὶ ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ δὲν ὀφείλεται σὲ παράπονά μου, ἀλλὰ σὴν φιλίαν ποὺ αἰσθάνεσθε γιὰ μένα. Πῶσο εἶμαι εὐτυχομένη γι' αὐτό! Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά ὁμως μὲ πόση δυστοχία γεμίζει τὴν ζωὴν μου ἡ ἀπουσία σας! Ὅσας εἶχα κοντὰ μου, ὅ' ἀπελάμβανα τὴν φιλίαν σας, καὶ ὁμως ὄλων αὐτῶν, μᾶς χωρίζουν, δυστυχῶς, κόσμοι δλόκληροι! Τὴν περασμένη νύχτι τὴν πέρασα κλαίοντα, γιὰτὶ ἐμαθα κατὶ ποὺ ποὺ προξένεισ νόνο βαθθ. Ἵταν ἀφνην ὁ πόνοσ τὴν σκέψη μου ἐλεύθερον, ἔλεγα: «Ἄν ἦταν ἐδῶ ὁ ἀγαπημένος μου, θὰ τὸν ἔκραζα σιμὰ μου, καὶ τότε ἐκείνος θὰ εὐρίσκει τὸν τρόπο, μὲ λόγια γλυκὰ καὶ χάρδια ἀπαλά, νὰ μὲ παρηγορήσῃ. Καὶ ὁμως εἶστε τόσο μακρὰ μιν!... Χαίρε! πρέπει νὰ τελεῖσῶσ. Ἄν σὰς μιλῶσα γιὰ σὰς, θὰ εἶχα πάρα πολλὰ δὲ σὰς πᾶ, καὶ ἂν σὰς μιλῶσα γιὰ μένα θὰ ἦσαν πολλὴ ὀδύνησ αὐτὰ ποὺ ὅ' ἀκούγατε... Ἰουλία

Τῆς ἰδίας πρὸς τὸν κόμητα ντὲ Γκιμπέρ.

Ὁ Θεὸς μου! Γιὰτὶ λοιπὸν νὰ εἶνε σὲ σὰς μαζεμένα ὄλα ὄσα μποροῦν νὰ συγκινήσουν καὶ νὰ θέλζουν τὴν καρδιάν μᾶς γυναικῶν, καὶ προπάντων γιὰτὶ δὲ ποὺ προσφέρετε ἕνα ἀγαθὸ τὸ ὅποιο δὲν ποὺ ἀξίζει; Ἄ, ὄχι, ὄχι, δὲν θέλω τὴν φιλίαν σας· θὰ μὲ ἀναστατώσῃ δλόκληρη, θὰ συντρίψῃ τὰ νεῦρα μου καὶ γὴν ἔχω ἀνάγκη ν' ἀναπαυθῶ, νὰ σὰς ξεχάσω λίγον καιροῦ! Καὶ ὁμως ἀλλοίμοιο! Αἰσθάνομαι εἶτι εἶμαι ἐτιομη καὶ νὰ πεθάνω ἀκόμη γιὰ σὰς σήμερα. Αἰσθάνομαι πὼς δὲν ὑπάρχει τίποτε σὸν κόσμο ποὺ νὰ μὴν εἶμαι πρὸσθυμ νὰ τὸ θυσιάσω γιὰ σὰς.

Ἄντιο, θὰ σὰς δῶ αἶσρο καὶ ἴσως ντραπῶ γι' αὐτὰ ποὺ σὰς ἔγραφα σήμερα καὶ ποὺ δὲν τολμῶ νὰ ζαναδιαβάσω.

Ἰουλία

Τῆς ἰδίας σὸν ἴδιο.

Στὸν κόσμο δλόκληρον, γιὰ σὰς ὄμοιο αἰσθάνομαι συμπάθεια καὶ ἐνδιαφέρον. Τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ σὰς δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα! Τὴν σκέψη μου, τὴν ψυχὴν μου, μόνον ἐσεὶσ θὰ τὶς γεμίζετε σὲ ἐξῆς, ἐσεὶσ καὶ τὸ ὅτι, μὲ κάνει νὰ ὑποφέρω τὴν ἀγάπην σας. Εἶνε σιγιμὲς ποὺ παραλύουν ὁ δυνάμεισ μου, εἶνε σιγιμὲς ποὺ στεματὰ ἢ καρδιάν μου. Συλλογιζομαι ὅτι μὴ μὲρα ἴσως θὰ προσφέρετε κάποια λέξη πὸ πικρὴ ἀπ' τὸν θάνατο, ποὺ θὰ μὲ παγώσῃ δλόκληρον... Εἶθε ἢ σιγιμὴ αὐτὴ, ἂν ποτὲ ἔρθῃ, νὰ εἶνε ἢ στερογὴ μου!..

Ἐξω δὲν μέρες νὰ σὰς ἰδῶ. Εἶνε πολλὴ, πάρα πολλὴ γιὰ τὴν φτωχὴν μου καρδιά. Θὰ ἤθελα νὰ σὰς εἶχα πάντα κοντὰ μου, ν' ἀκούγα ἀδιάκοπα τὴν γλυκερὴν σας φωνή. Ἐλάτε, ἐλάτε, μὴ μὲ κάνετε νὰ λυῶνω ἀπ' τὸν καθμὸ μου. Σὰς ἀγαπῶ!..

Ἰουλία

ἀρχίζει νὰ σφυρίζῃ μ' ἕνα διαβαλεμένο σφύριγμα... Τὸ δέντρο αὐτὸ ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ἰθαγενεῖς τ ζ ο φ ἂ ρ καὶ μιλᾷει μὲ τὴν δικὴν μᾶς ἀκακίαν. Ἡ μουσικὴ ἰδιότης τοῦ περιεργου αὐτοῦ δέντρου ἀποδίδονται σὲ ὅτι κάποιο ἐντομο τὸ ὅποιο γεννιέται μὲσα σὸν κορμῷ του, ὅταν μεγαλώσει, ἀρχίζει νὰ καταρῶνῃ τὸ ξύλο τοῦ κορμῷ μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε τὸ μεταβάλλει σὲ μὴ ἀληθινὴ... πελώρια σφυρήχτρα, μὲ ὄλα τὰ ἀνάλογα κοιλώματα.

***

Οἱ γιατροὶ τῆς Ἀμερικῆς

Φαίνεται πὼς ἡ πὸ προσοδοφόρος ἐπιστήμη σὴν Ἀμερικῇ εἶνε ἢ Ἰατρική. Ἀληθινὰ μυσθὸν εἶνε τὰ κέρδη τῶν Ἀμερικανῶν γιατρῶν Ὅλοι οἱ ἑκατομμυριούχοι τοῦ Νέου Κόσμου ἔχουν πάντοτε καὶ ἀπὸ ἕνα ἀποκλειστικὸν γιατροῦ γιὰ τὸ σπῆτι τους, τὸν ὅποιο πληρώνουν μὲ τὸν χρόνον. Οἱ μισοὶ τῶν γιατρῶν αὐτῶν ἀνέρχονται σὲ 60—100 χιλιάδες δολλαρίων, ὀπλαδὴ περὶ τὰ πέντε ἕως ὀκτὼ ἑκατομμύρια ἀμερικανῶν δραχμῶν τὸ χρόνο! Ἄς ἀφήσομε πᾶ τὶς ἐγγεηροῖσ... Ἐνας γιατρός ποὺ ἐνοσήλευσε, κατόπιν ἐπιτυχῶς ἐγγειρήσεως, τὴν κόρη ἐνὸς ἀμερικανοῦ Κροῖσου, ἔλαβε ὡς ἀμοιβὴν 1.000.000 δολλάρια!.. Ἐνας ἄλλος πάλι γιατρός ὁ ὅποιος προσεκήθη ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ ἰδῇ κάποιον ἀσθενῆ σὴν ἐπαρχίαν, ἀπεξημῶθη γιὰ... τὸν κόπο του αὐτόν μὲ 600 χιλιάδες δολλάρια!.. Γιὰ ἕνα ἀπλόστατο ἱατρικὸ συμβούλιον ἕνας περίφημος γιατρός τῆς Φιλαδελφείας ἔπῃρε 10 χιλιάδες δολλάρια... Ποσὰ ἀπίστευτα καὶ ὁμως ἀληθινὰ!..